

ZNG-ovci ubili gardista: država maltretira majku i povlači je po sudovima, isplaćuje joj i oduzima odštetu?!

PIŠE PSD.

9. srpnja 2013. - 00:54

Republika Hrvatska izgubila je spor koji je vodila protiv majke ubijenog splitskog mornaričkog diverzanta Igora Bušelića, a u kojem je država tražila od nje da vrati 85.000 kuna glavnice plus nešto više od 17.000 kuna kamata na koje, kako se tvrdilo u tužbi, nije imala pravo. Takvu nepravomoćnu presudu donijela je prije nekoliko dana Jelena Lončar, sutkinja Općinskog suda u Splitu, a njome je odbila tužbeni zahtjev države.

Igor Bušelić je, kao diverzant HRM-a, 4. listopada 1991. godine krenuo u svoju prvu akciju, u kojoj su još sudjelovali Emilijano Obradović, Miodrag Perkušić Major i zapovjednik Mihailo Vicelić. Zadatak im je bio osiguranje prijevoza streljiva i lijekova gliserima prema Dubrovniku, radi čega je trebalo upoznati se sa stanjem na terenu i pratiti kretanje brodova JRM-a.

ZAŠTO MU NISU VJEROVALI?

Mladi 21-godišnji Splitsanin stigao je na otok Šipan gumenjakom iz Stona 6. listopada zajedno s kolegom Emilijanom Obradovićem. No, dan poslije na Šipan je došla skupina od šest gardista (Ante Bubalo, Milko Ljubičić Kikaš, Božan Šimović, Ante Mandić, Ante Bautović i Ante Rodin) koji su “otišli” sa svojih položaja u Konavlima.

Oni su ubrzo zaključili da su Igor i Emilijano sumnjivi jer da su se na otok iskrcali u gumenjaku kakve je imala JRM, da “održavaju vezu s nekim”. Odlučili su provesti internu istragu nad navodno ubačenim neprijateljskim elementima, te su upali Bušeliću u sobu i počeli sa zlostavljanjem. Ispitivanje je vodio Šimović prijeteći Bušeliću nožem, tražeći da se očituje tko je i za koga radi. Bušelić mu je tada pokazao potvrdu da je pripadnik HRM-a s pečatom i potpisom admirala Svete Letice.

No, Šimović nije vjerovao u vjerodostojnost potvrde te je htio vezati Bušelića, koji mu je pružio otpor. Svladavajući ga, gardisti su Bušelića zasjekli nožem i propucali mu lijevi kuk, a kad je uspio doći do kupaonice, Ljubičić ga je izrešetao s desetak hitaca iz automatske puške te je on izdahnuo na podu kupaonice.

Zanimljivo je da je država službeno objavila da je Bušelić “kao pripadnik HRM-a stradao u borbama s okupatorskom vojskom na otoku Šipanu”. Posthumno je dobio čin poručnika bojnog broda te je odlikovan Spomenicom Domovinskog rata i Ordenom Zrinskog i Frankopana.

No, ovakva službena konstatacija o “stradanju u borbama s okupatorskom vojskom” pala je u vodu kasnijim kaznenim presudama, pa tako i presudom Općinskog suda u Dubrovniku 9. studenog 2006. godine, kad je odlučeno da država mora Bušelićevoj majci u ime nematerijalne štete “zbog smrti sina tužene pok. Igora Bušelića, a za čiju smrt je odgovorna RH jer je štetni događaj počinjen od strane osoba u službi i u svezi s službom u Oružanim snagama”, isplatiti iznos od 360.000 kuna.

Tu je presudu potvrdio i Županijski sud u Dubrovniku, odbivši žalbu države koja je tražila da

iznos odštete bude 250.000 kuna. Kasnijom revizijom Vrhovni je sud odlučio da je “otpala osnova po kojoj je majka primila iznos od 80.000,00 kuna te da je dužna isti vratiti Republici Hrvatskoj sa zateznom kamatom”, odnosno 102.083,68 kuna (iznos glavnice od 80.000,00 kuna + 17.169,79 kuna zakonskih zatezних kamata na iznos glavnice + 4.913,89 kuna razlike troškova parničnog postupka, op.a.).

No, sutkinja Lončar odlučuje da se “u konkretnom slučaju radi o obveznom odnosu nastalom u vrijeme važenja starog Zakona o obveznim odnosima. Naime, majka je ustala tužbom protiv RH radi naknade nematerijalne štete zbog ubojstva sina, koje se dogodilo u listopadu 1991. godine.

Odredbom članka 216. ZOO/91 jasno je propisano da se neosnovano plaćeni iznos na ime naknade štete zbog smrti ne može zahtijevati ako je isplata izvršena poštenom stjecatelju, a kakav je stjecatelj bila majka jer u vrijeme naplate naknade štete na temelju pravomoćne presude nije znala niti je mogla znati da će presuda biti preinačena.

Iz citirane odredbe proizlazi da se ne može tražiti vraćanje iznosa isplaćenih na ime naknade štete zbog smrti kad je isplata izvršena po pravomoćnoj presudi jer treba smatrati da je isplata izvršena savjesnom primatelju. Iz navedenog proizlazi da tužiteljica nema pravo tražiti vraćanje iznosa koji je u ovršnom postupku naplaćen na ime naknade štete zbog smrti”.

‘ŽELIM DA AGONIJA PRESTANE’

Majka pokojnog mladića kratko nam je kazala da njezina agonija traje već 22 godine i da samo želi da se to već jednom završi. Naime, kako je presuda nepravomoćna, moguće je očekivati da će se DORH žaliti, a to onda znači još mjeseca, a možda i godine sudovanja.

No, ako se DORH ne odluči žaliti, to će značiti stavljanje točke na “i” i zaključenje ovog mučnog slučaja. Stotinjak tisuća kuna iznos je koji političari potroše za jednu malo obilniju večeru i svakako nije vrijedan toga da država dodatno muči ionako izmučenu majku. Ali to je, naravno, samo mišljenje novinara, odluku će donijeti mjerodavno tijelo.

– Stvar je sad na DORH-u i moja muka očito još nije gotova. Mladen Bajić čak je bio vojni istražitelj u to vrijeme i zna sve o ubojstvu moga sina. Sad je na njemu odluka hoće li ovo sve sada završiti ili će još trajati. Odluka o iznosu odštete bila je odluka suda u Dubrovniku, ja ništa od njih nisam tražila.

Toliko sam više umorna od svega i ne želim da me itko žali. U ove, evo, 22 godine još nisam imala svoj mir i vrijeme da odtugujem. Želim samo da se sve ovo više završi, da mi daju moj mir i da ne moram više kopati po starim ranama i uvijek iznova sve pričati i prepričavati – kazala nam je mladićeva majka.

VLADIMIR URUKALO

MINIMALNE KAZNE ZA GARDISTE UBOJICE KIKAŠ I BUBALO KRIVI JER SU UBILI NEVINOG HRVATSKOG BRANITELJA

U srpnju 2002. godine Vrhovni sud RH potvrdio je presude po kojima je Ante Bubalo iz Ljubuškoga bio osuđen na godinu i pol dana zatvora zbog pokušaja ubojstva Bušelića, a Milko Ljubičić Kikaš iz Imotskoga na 42 mjeseca zatvora zbog ubojstva.

Optužnica Županijskog državnog odvjetništva u Dubrovniku teretila je Bubala da je pucao u

Bušelića i teško ga ozlijedio, a Ljubičića da je, poslušavši zapovijed pokojnoga Božana Šimovića, ispalio rafal prema ozlijeđenom branitelju i pogodio ga s više metaka. U presudi je stajalo da je “ubojstvo nastalo kao rezultat straha i nepovjerenja te kaotičnog stanja početkom agresije JNA na Dubrovnik i okolicu.

No, optuženi i njihov zapovjednik nisu provjerili činjenicu da je Bušelić zapravo bio jedan od prvih, ali i najsposobnijih pripadnika tek oformljene Hrvatske ratne mornarice, te da je na Šipan stigao po nalogu Zapovjedništva HRM-a na putu prema Dubrovniku, gdje je trebao sudjelovati u organizaciji obrane Dubrovnika i ustroja HRM-a na krajnjem jugu Hrvatske.”